

't Witte huis, de tuin en de stallen
voor allen
die per diligence 'n rijtour gingen maken
om zoo doende in 't "Roomhuis" te geraken
Onder de koele schaduw der bomen
komen
gewandeld de jonge paren.
De Dames slijk en elegant,
Parasols in de hand.
De Heeren hoog gedopt,
en keurig opgedoft;
met witte handschoenen
en hoge stijve boorden
Ja die Heeren wisten nog wel het het hoorde!!!

Baronnen en graven
op hun vastgesteld uur;
drinken daar zoo gaarne
hun glaasje puur!
Mijnheer zelf schenkt in en bedient
Is 'n gastheer en van gast vriend!

Vermoeid en gewild nonchalant
komen de jockeys
in de bonte tenues, toch heel charmant.
Voldaan na den strijd en 'n goed resultaat
is hun gullen hand altijd paraat!

Studenten die slagen,
zij komen vragen
diners met champagne en wijn!
Eest drinken dan pas klinken,
Er moet ravage zijn!!!

En het "Roomhuis" dat staat er
zoo rustig en koel
Wil ieder ontvangen,
Is ieder tot doel.
Wil met iedereen klinken
en drinken in min
Maar 'n Janboel! nee zoo iets
die komt er nooit in!!!

"Boschhek!" in m'n geest,
haal ik 't voor me,
zoo als 't vroeger moet zijn geweest
Zoo schemerig wit, zoo rustig, zoo koel,
staat zij plotseling voor je
het doel van de tocht

Wat kippen, 'n hond,
scharrelen rustigjes rond,
terwijl je geniet van je room.
Zij heeft 'n statige buur,
met wie zij vol vuur
'n vriendschap sloot hecht en sterk
Was de eene heel teruggetrokken en stil

Het "Roomhuis" had met z'n vurige wil
Steeds handen te kort voor haar werk.

Daar proefde men room
nog nimmer gekend.
Zelfs zij die het meeste verwend
wilde Room van het "Roomhuis!"
wilde zijn in "Boschhek!"
Prefereerde het "Roomhuis Boschhek!!!"

Twee kleutertjes
Twee peutertjes
die gaan zoo graag naar school.
Ons Leetje en kleine Piet
die gaan op 't laantje
maar weh! daar komt 'n haantje
heel trotsch maar o zoo kwaad!
en zoo zij er niet langs en gaan
dan komen zij te laat!
Een grote hulp komt er aan te pas
Wat zijn ze nu toch in hun sas
met beentjes kort stappen ze nu fier
zoek uit dat tweetal hier!

'n Stel jochies in korte strakke broekjes (die glimmen van
allerlei ondeugendigheidjes) lopen te slenteren voor 't koetshuis,
in de hoop dat de stalknecht hun een of ander spel verzinnen zal.
U kunt 'm wel voorstellen!
'n Man die overal raad o weet. Die je uit de harde handen van je Vader (of Moeder) wist te houden
In wiens knuisten je rustig 'n mondvul bruine boonen uit mag spugen
Enfin "De ware Man voor de ware Jongens!"

't Zijn twee flinke kerels
die Leo en die Piet
Al kijken ze onnoozel
ze zijn 't lekker niet!

Jawel hoor hij schijnt te ruiken dat ze hem weer voor de zoo veelste maal nodig hebben.
" Allez! wat is er te doen" Stilte!
" Niets?" tragisch!
Jongens waarom gaan jullie niet schaatsen?
Hautaine en minachtende gezichten.
"Ik jullie voor de gek houden? Gods onmogelijk!
Of dachten jullij dat ze 't op 'n kunstbaan anders deden als met 'n houten vloer en groene zeep?"
Aarzelend: "Op zolder?"
"Reusachtig, 'n unieke gelegenheid"

Doodsche stilte op den Hof.
Grootmoeder ijverig bezig en blij dat ze tot nu toe nog niet
door de rekels van 't werk is gehouden, krijgt ineens 'n bang voorgevoel,
omtrent de rust die er ondanks de aanwezigheid van haar kleine bende heerscht.
Ze gaat op zoek! Na 'n poos als ze op zolder belandt
vindt ze op de knieën, aan 't werk, 'n stel strak gespannen broekjes voor de klops gereed.
Haar groen zeep is foetsie. Haar zolder glibberig
En de jongens vermijden met wraakgevoelens 't koetshuis, en kunnen beter lopen als zitten.
